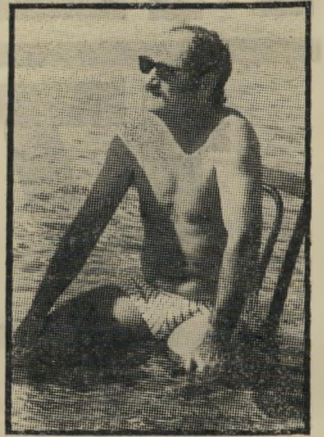

נחוג . יום-הולדתו ה-36 של הצייר הישראלי משה גת, אחד משלושת הציירים הישראליים שצויריהם מבוקשים ביותר בארצות-הברית (ראה מדור במדינה). נחוג . יום-הולדתו ה-46 של המשורר והפזמונאי חיים חפר. יליד פולין שגדל

חפר

ברעננה, שירת בפלמ"ח ומלבד כתובת פיומנים השתתף שם גם בליל פיצוץ הגשרים ב-1945. חפר שוהה עתה בארץ צוית-הברית לקראת הפקת המהומה שלו בברודוויי הנקרא בשם לעבור עוד חזרה, לחיות עוד קייץ.

נחוג . יום-הולדתו ה-62 של העי תונאי הוותיק נתן גורדון, מנהלה הישראלי (הנכה והצמוד לכיסא גלגלים) של סוכנות הידיעות הצרפתית פראנס פרס. גורדון, יליד ורשה, שלמד עיתונאות ב-קופנהגן, הוא בעל אות מיסדר החרות על-שם המלך כריסטיאן.

נחוג . יום-הולדתו ה-65 של הדוקטור לכלכלה ברוניסלב רב ליון, יליד פולין, נשלה לרא-שונה לארץ מפני

ליון

ליו בשנת 1932 מ-טעם לישיבת המיסר-חר ארץ-ישראל-פולין ואחר שעלה לארץ כיהן כ-מפקח הבנק הפולני פ.א.ו. בתל-אביב, עבר לשטח הפיר-סום והעיתונות ו-היה בין השאר, המנהל האדמיניס-טראטיבי של העולם הזה. נבחר ליוזר אגודת העיתונות הפריודית בארץ ולנשיא לישיבת יחקק ילון של בני-הברית.

נבחר . בסילדלפיה, עליידי איר-גון בני-הברית בארצות-הברית, ליוזר ה-אירגון שלוש השנים הקרובות, ליוזר בלומברג ממדינת טנסי, שבא במקומו של ויליאם וקסלר שסיים את תקופת כהונתו השנייה.

מונה . ליועץ המשפטי של המימשל ברצועת עזה, במקומו של סגן-אלוף צבי עינבר שכיהן בתפקיד זה מאז מלחמת ששת הימים, בריסון אברהם פכטר, שהיה נשיא ביהדותין הצבאי בעזה.

מונה . עליידי שרי-התיקשורת, ל-מנהל בנק הדואר, אלפרד רינן שכיהן עד כה כמנהל שירותי הדואר במשרד-התיקשורת.

נפטרה . בלונדון, בגיל 44, הי פסנתרנית הישראלית-לשעבר סילריה אריאלי, ששמה הקודם היה ססיל ליי-בובין. ילידת איסטנבול, בת להורים יהודיים-רוסיים שאביה היה מורה לפסנתר שלימד את בתו, שהתפרסמה כבר בגיל חמש כילדת-תפלא שניגנה לפני המלכה ה-רומנית ואישים מפורסמים אחרים. עברה לגור בירושלים ב-1943 והשתקעה בכריי-סניה ב-1949.

נפטר . בעיר קולומביל שבמדינת מיסיסיפי בגיל 130, סילוורטו מגן, ש-היה עבד כושי ושימש ב-1860 כקברן בעת מלחמת האזרחים בארצות-הברית. יליד צפון-קרוליינה, התגורר רוב ימיו במיסיסיפי, התחתן שלוש פעמים וכדי לאשר את גילו המופלג, הציג מיסמכים של סוחר-יעדים שהעידו על תאריך הולדתו.

„בעלי, מישה אשרוב, בטח יבין -

אבל החברה של ז'אן לא הבינה...”

הרומאן המבויים של דליה פרילנד

כ אשר יצאה דליה פרילנד מן המטוס במונטריאול שבקנדה - לשם הגיעה לפני שלושה שבועות כדי להש-תתף בככורת סרטו שבע פעמים ביום - היא לא האמינה למראה עיניה: צבא שלם של עיתונאים וצלמים קידם את פניה בתיקתוק מצלמות, וסידרת שא-לוח בקצב של מכונת ירייה.

דליה לא הצליחה להבין את זה. היא ידעה שהסרט עורר תשומת-לב בקנדה, ושהיא השקנית מדיין נקבה היהידה ש-הוזמנה לככורה החגיגית - אבל בין עובדות אלה לבין התקפה עיתונאית כזאת עדיין היתה רחוקה הררך.

מה שדליה לא ידעה, באותם רגעי-מבוכה ראשונים, הוא שהלהיסות של עי-תונאי קנדה אחרי דמותה החגיגית - היתה רחוקה מלהיות סתמית. הדליה' שעליה התנפלו בעשרותיהם, מהרגע שהגיעה לנמל-התעופה, לא היתה סתם שחקנית ישראלית מוכשרת, ואפילו לא שחקנית ישראלית שהשתתפה בסצי-נתיערום קצוצרה בסרט הציפורנוגרפאי. בעיניהם היא היתה דליה של ז'אן קוטו, ועובדה רומנטית זו הספיקה כדי להפוך אותה לאשה הכי מצולמת בקנדה בשבוע שלפני האחרון.

כי ז'אן קוטו - המשחק בסרט שבטע פעמים ביום לצידה של דליה - הוא אחד משחקני הקולנוע והתיאטרון המפור-סמים ביותר בקנדה כיום. ברור - לכן - שכל רומן חדש שלו, זוכה לתשומת-לב ציבורית מירבית. עובדה זו לא נמלטה מידיעתם של אנשי

Advertisement for 'LA NOUVELLE FLAMME DE JEAN COUTU' featuring a couple and a 'VEETES' logo.

הידיעה המפוברקת:

„להלכה החדשה של ז'אן קוטו” - בתואר זה זכתה דליה עליידי עיתון צילום של אחד מן הרגעים הרומנטיים המפוברקים הרבים, שהיו לז'אן ולדליה במשך תשעת הימים בהם שהתה בקנדה.

יחסי-הציבור של הסרט. ולכן, בנוסחם לארגן את מסע-הפירסום שלו, צצה באופן טבעי האפשרות לארגן קשר רומנטי בין דליה וז'אן. דליה נראתה ככת-הזוג הפיקר-טיבית המתאימה ביותר לז'אן: ראשית, היא צעירה, יפה ופוטוגנית. שנית, היא

נמצאה איתו יחד בתקופת ההסרטה בישר-ראל - וזה רק טבעי ששני שחקנים צעירים ויפים, המתחשטים ביחד, ימצאו אחד את השני. כשהגעתי - פשוט העמידו אותי בפני עובדות, מספרת דליה, „זה קרה מייד לאחר שהמטוס נחת, דקות לפני תחילת מסיבת-העיתונאים שנערכה בחדר האנשים החשובים. הבמאי, דני, לקח אותי הצידה, וסיפר לי שההפקה הפיצה שמועה על כך שעשיתי את כל הדרך לקנדה, רק במטרה להתראות עם ז'אן.

איתו זמן לא ידעתי שז'אן הוא כוכב כל כך גדול בקנדה, ולא תיארת לי לעצמי שכל העיתונים יפרסמו תמונות-ענק שלנו. התייחסתי לכל העניין בבידור, ואמרת לי ששמיצדי אני מוכנה להשתתף במישחק.

האמת היא שלא האמנתי שמישהו יקנה את הלוקש הזה. אבל איך שלא יהיה, הסרבתי לדני שאני אשה. ולכן - כמוכן שאני לא יכולה לחזר אחריו. אבל אם הוא יחזר אחרי - לא אעשה בעיות.”

אבל מי שכן עשתה בעיות - היתה דווקא החברה האמיתית של ז'אן - מישל בריאן. מישל, שהיא מסיקת-תוכניות ב-רדיו וסופרת, לא יכלה בשום פנים ואופן להשלים עם הרומן של אהובה המפורסם. „ודאי שהיא ידעה שכל מה שהיה ביני וביני ז'אן הוא המצאה של יחסי-ציבור, מסבירה דליה, „אבל למרות זאת - היא לא יכלה להשלים עם כך. כאשר נסענו לאולפני הצילום של הטלוויזיה - וזה סודר מראש שנעשה זאת ביחד - היא לא היתה איתנו. את זה אפשר היה להציג בתור, עבודה, אבל לכל האירועים האחר-רים הגענו בשלישית.

מה עם הבעל החוקי? „למישה זה בכלל לא איכפת.” מזהיר רה דליה, „דבר ראשון - זה קרה בקנדה. יתכן שאילו היו מנסים לעשות טריק כזה בארץ - הוא לא היה מסכים. אבל בקנדה? מי בכלל מכיר את הז'אן הזה כאן בארץ? „חוקי מזה - המצפון שלי נקי. יש לי די עדים בשביל להוכיח לו שלא היה ביני וביני ז'אן שום דבר, חוקי מפיירסומים בעיתונות. מישה לא מתרגש - זמתיחם לעניין בדיוק כמוני: כמו אל בידור טוב.”

המשולש המדומה:

מישל בריאן (משמאל) חברתו האמיתית של ז'אן קוטו, סוקרת בעניין את יריבתה המדו-מה, בעת הפרייירה החגיגית של הסרט שבע פעמים ביום. ז'אן קוטו מחבק את מישל, מחייך לעבר דליה, הנראית מקסימה בשימלת-ערב שחורה של האופנאי גדעון אוברזון